

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Bom for Priserne, saaledes at man ikke faar alt for høje Priser paa det indenlandske Brændsel, Priser, der svarer til det, vi maa betale for Brændsel udefra, hvad der jo ikke er nogen som helst Begrundelse for; men samtidig bør der sørges for, at Priserne bliver af en saadan Højde, at de lever god Fortjeneste til Producenterne — og derved animerer til Fremskaffelse af det indenlandske Brændsel — og skaber Mulighed for god Fortjeneste for de Arbejdere, der i Tusindvis skal beskæftiges ved Fremstilling af indenlandsk Brændsel.

Skulde det nu alligevel ske, at Mulighederne ikke udnyttedes tilstrækkeligt, er der ikke anden Vej at gaa end at prøve paa, om man ved Statens Medvirken kan faa sat mere Gang i det.

De Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget, er i nøje Overensstemmelse med de Bestemmelser, der findes i en lignende Lovgivning fra sidste Krig. I § 1 fastsættes den Bestemmelse, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri faar Bemyndigelse til at paabyde, at Skovejere og Plantageejere skal falde ind under Pligthugsten, og han faar ogsaa i § 1 Bemyndigelse til at paalægge Ejere og Brugere af Landets Tørvemoser, Brunkulslejer o. s. v. at træffe de fornødne Foranstaltninger til den størst mulige Udnyttelse af disse.

I § 2 foreslaas, at det Brændselsudvalg, der blev nedsat efter den Lov, der blev gennemført den 26. Februar 1940, skal udvides med 2 Medlemmer, idet man nu ogsaa inddrager Skovene under denne Lovgivning og derfor har ment det rigtigst at supplere Udvalget med 2 Repræsentanter, 1 for Statsskovbruget og 1 for det private Skovbrug.

I § 3 i Forslaget foreslaas, at Ejere eller Brugere af Skove, Plantager, Tørvemoser o. s. v., der faar Paalæg om, at disse skal udnyttes noget mere, kan forlange, at Staten skal overtage og betale det Brændsel, der fremstilles efter dette Paalæg. Overtagelsen skal ske efter bestemte Regler, som stort set er de samme som de, der indeholdtes i Lovgivningen under sidste Krig, og der skal betales med Priser, som fastsættes af den Taksationskommission, der blev indført ved Hovedloven om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer, Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940. Der findes ogsaa i denne Paragraf Regler om, hvorledes Ejere og Brugere kan frigøre sig for Paabudet, og om, at Brændselsudvalget i saa Fald kan træffe Beslutning om, at Fremstil-

ling af Brændsel i saadanne Tilfælde overdrages til andre eller overtages af Staten. Endelig findes der i samme Paragraf en Bestemmelse om, at dersom Brændselsudvalget skønner det paakrævet, kan man ekspropriere de Arealer, det drejer sig om, for derved at skaffe Mulighed for den nødvendige Produktion. Hvis man gaar til Ekspropriation, maa der naturligvis ydes fuld Erstatning, og der henvises til samme Regler som i den gentagne Gange nævnte Hovedlov.

I § 6 indeholdes der en Bestemmelse, som for øvrigt ogsaa fandtes i Lovgivningen under sidste Krig, gaaende ud paa, at en Ejer paa visse Betingelser, som der gøres nærmere Rede for i Lovforslaget, kan forlange de eksproprierede Arealer tilbageleveret, naar Staten har foretaget Fremstilling af disse Brændselsmaterialer i det Omfang, Staten ønsker.

I § 8 indeholdes der endelig Bestemmelser om Overtrædelse af de Paabud, der paalægges de paagældende Ejere og Brugere, hvorefter de kan idømmes Bøde, naar de overtræder de Bestemmelser, der gives her.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale dette Lovforslag til en hurtig og villig Behandling i dette høje Ting.

Det næste Forslag, jeg skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 443 af 22. December 1939 om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet*. Den gældende Lov udløber med Udgangen af denne Maaned, og da det efter Ministeriets Mening er nødvendigt ogsaa i den kommende Tid at yde Støtte til Fiskerierhvervet, forelægges nu et Forslag om Forlængelse af denne Lov. Det maa desværre indrømmes, at Vanskelighederne for Fiskeriet ingeniunde er mindre nu, end da vi gennemførte Loven i December 1939. Tværtimod, Indtægterne er snarere lavere end højere, rent bortset fra, at Fiskeriet i den Periode, der er gaaet, har haft meget trange Kaar; saa der er fisket overordentlig lidt. Men desværre er det gaaet den modsatte Vej med Udgifterne, idet disse stadig væk har været stigende, og navnlig har Prisen paa Brændselsolie været stigende, saaledes at der nu betales 35 Kr. mere pr. t., end da vi gennemførte Ordningen i December. I Forslagets § 1 foreslaar man da Bestemmelsen om Tilskud til Brændselsolie forlænget for 7 Maaneder, fra 1. April til Udgangen af Oktober Maaned 1940, men samtidig foreslaas der, at det Tilskud paa 40 Kr. pr. t. Brændselsolie, der blev ydet efter den gældende Lov, forhøjes til 75 Kr., saaledes at Fiskerne fremdeles kan faa Olie